

GAZETA TRANSILVANIEI.

Gazeta eșe de 2 ori: Miercuri și Duminică, Foliă, cându concedu ajutoriele. — Pretiulu: pe 1 anu 10 fl. pe 1/4 3 fl. v. a. Tieri esterne 16 fl. v. a. pe unu anu s'eu 3 galbini mon. sunatória.

Brasiovu 30/18 Ianuaru 1867.

Se prenumera la postele c. r., si pe la DD. corespondenti. — Pentru serie 6 cr. Tacs'a timbrala a 30 cr. de fiacare publicare.

MONARCHIA AUSTRIACA Transilvani'a.

2125 - 1867.

Publicatiune.

In legatura cu ordinationile guberniali 364, 1253 si 1854 a. c. se impartasiesce spre cinosura, cumca Majestatea S'a c. reg. apostolica sa induratu preagratiou cu preioalt'a determinatiune ddto. 22 I. c. a concede:

1. Ca acolo, unde in oca nu s'au luat in pertractare lucrarile oficiose de eliberare, se mai pote incasa exceptionalmente depunerea tacsei dela individii chiamati inca pana la diu'a de incepere a acestora pertractari.

2. Acei chiamati inse carii au insinuat depunerea tacsei inainte de inceperea pertractarilor oficiose deja finite prin comisiunile miste de eliberare in cerculu lor, la acaroru depunere inse din caus'a publicarii efectuate a ordinului imperiale din 28 Decembre 1866 nu s'au mai lasatu, dela acestia se mai pote primi depunerea tacsei si dupa acesta, pana la finirea pertractarilor oficiose a comisiunilor miste de eliberare. Spre acestu scopu se observaza de catra Gubernulu regescu, cumca pertractarile oficiose ale comisiunilor miste de eliberare se incheie cu 31 a. I. c.

Din siedinti'a reg. Guberniu transilvanu tienuta la Clusiu in 24 Ianuaru 1867.

Crenneville m. p.

Kedves Aloisiu m. p., secret.

Seculi romaniti?

Vrasmasii poporului romanescu incepura a face unu mare abusu de acesta intrebare, tocma inse pentru aceea romanii inca se nu o ia de gluma si se repetiesca adeverulu de cate ori se repetiesce si mintiun'a.

Unulu dintre vrasmasii romanilor a scrisu dela Bucuresti in gazet'a oficiala maghiara „Sürgöny” (Monitor) dela Pest'a, ca egalitatea de drepturi in Romani'a este caloata in pitioare, ca gubernulu romanescu si romanii preste totu au scosu limb'a maghiara din bisericile si din scolele ungariloru numiti csángó, ca gubernulu romanescu nu suferu, ca comunele maghiare se'si puna dascalii maghiari, ca acelasi gubernu romanescu au datu maghiariloru cu sil'a preotiitalieni, carii le predica romanescu, cu unu cuventu, se silesca a'i romani in tote modurjle. Preste acesta romanii emigrati din Ardélu, profesori si amplotiati au formatu unu comitetu revolutionariu, carele lucra si turbura pe locuitorii din Ardélu si Banatu cu scopu de a cuceri si alatura tierile acestea la Romani'a.

Adica „Sürgöny” spune cu alte cuvinte, ca gubernulu romanescu ar tracta pe maghiari si limb'a lor in Moldov'a intocma precum sta in legile Ungariei dela an. 1832/6, 1841, 1844 si 1848 pentru a caroru sustinere ungureni sunt gat'a de a intreprende ori si ce. Cu tote acestea noi amu fi trecut si astadata cu tacerea acelea mintiuni, deca ele nu s'aru fi publicatu mai anteu in o gazeta austro-unguresca oficiala, din care apoi trecura in cele oficiose germane si maghiare, dupa aceea cu nespusa iutiela in tote celalalte. Se vedeti inse, ca esperiinti'a indelunga ne invetiã, cumca totdeauna candu se punu astfelu de mintiuni in circulatiune, se gatesce cate o lovitura aspra romaniloru austriaci. Acesta observatiune o mai facuramu si alteori, o facemu si astadata, pentrucã fiacare se se scia feri si apara de timpuriu.

Nu este nicidecum chiamarea nostra nici a apara, nici a justifica s'eu incai escusa faptele gubernului romanescu, acolo sunt ministrii de interne si de cultu dnii I. Ghioa si Stratu, vé-

dia ddloru; acolo este si consululu generalu austriacu br. Eder, inaltia 'si vocea in contra asupririi maghiariloru, cum si in contra comiteteloru revolutionarie ardeleni, era deca nu este ascultat, in voia'i sta cá indata se'si desarbore bander'a dela consulatu si se intrerupa orice comunicatiune diplomatia cu Carolu I. Domnulu romanescu, era intr'aceea comandele generale din Bucovin'a, Sibiu, Temesior'a potu concentra trupe la fruntare si éca pacea este gat'a. Intr'aceea orice omu de caracteru este datoru adeverului cu adeveru. Tréb'a cu csángo-magyarok din Moldov'a s'a cu totulu altmintrea.

Csángo-magyarok sunt secui catolici fugiti odinióra in Moldov'a de tirani'a boieriloru ardeleni si de frica de a'i calvini cu sil'a. Ei sunt asediati in comune incepundu dela Bacau cam pe sub munti pana la Prutu spre Besarabi'a. Numerulu aceloru unguri, ese cam la cincideci mii. Sunt si in Bucovin'a vreo 5-6 sate unguresci. Pana pe la 1840 Ungari'a nici nu visá de ecsistinti'a aceloru csángo-magyarok din Moldov'a. In alte parti ale Romaniei nici vorba nu era de maghiari s'eu de secui. Numai unii archeologi si etnografi, carii cantá léganulu maghiariloru in tota Asia fara cá se'lu afe undeva, detera si preste ciangaii din Moldov'a. Inainte parumise cu 28 ani academi'a sciintifica maghiara dela Pest'a trãrise pe unu membru alu seu anume Hervei la Moldov'a, pentru cá se caute monumente de ale huniloru, maghiariloru, cumaniiloru si ce mai sciu eu a le catoru popóra istorice si neistorice, gasi inse numai multimea movileloru moldovenesci, in care ajutatu de spesela unui boieru mare a si sapatu cate ceva, elu inse scóse la lumina pe csángo-magyarok. Hervei stete si la Brasiovu vreo trei dile, spuse si subscrisului oateva episóde din calatori'a sa, precum si ca boierii de acolo s'ar porta destulu de omenesce oatra acei sateni maghiari, numai collegium de propaganda fide dela Rom'a — le impune de parochi mai totu calugari minoritiitalieni, era nu maghiari. In acestu intielesu lasá elu la redactiunea Gazetei unu articulu scrisu ungurescu, inse aspru in contra papismului, a colegiului si a calugariloruitalieni; se intielege inse ca censur'a de atunci aruncase catu colo unu articulu scrisu in contra dispusetiuniloru papale. In unele foi maghiare totu esise cate ceva in caus'a ciangailor. Mai tardiu publicisti maghiari provocara pe episcopatul r. catolicu maghiaru, pentrucã se se intrepuna la pap'a in favórea ciangailor si se le dea totu parochi maghiari; ci scaunulu Romei nu lasá nici o iota din ceea ce sciu elu, ba tocma din contra unu mediu betranume asigura, ca de atunci incóce monachii maghiari s'au si mai impucinat in Moldov'a. Astadi r. catolicii din Romani'a unita stau sub concordatulu austriacu, au episcopiitalieni, parochi asemenea, numai in Romani'a dincóce de Milcovu sunt calugari numiti franciscani bulgaresci, o amestecatura de ungaro-secui, nsmti, iocolea cate unu romanu. Gubernulu romanescu nu se amesteca nicidecum in trebile bisericesci si scolastice ale lor, afara numai ca pórtu o suprainspectiune convenita oricarui sveranu. Numai candu de ecs. calvini se apucara cá sub pretestulu confesiunii se formeze mai multe comitete maghiare, pe care le supunea la protectiunea regelui Ungariei, sarí ministeriulu romanescu si ii intrebã ca ce facu. Óre candu gr. resariteniloru din Austri'a le-aru plesni prin capu cá se'si supuna consistoriele, scaunele protopopesci si efortiile scolastice prin actu formalu la protectiunea imperatului Rusiei, s'eu macar numai la Georgios din Elada, s'eu candu gr. catolicii austriaci aru dice, ca fiindu concordatulu galicanu multu mai bunu decatu celu austriacu, ei se supunu la protectiunea lui Napoleonu III., óre dicu in casu de asié ajun-

gerearu tote prinsorile si temnitiele din Ungari'a si Transilvani'a pentrucã se'i póta infunda pe toti?

Este adeveratu ca ciangaii au inceputu a'si perde limb'a, inse precum amu observatu si alti ori, nici decum prin asuprirea din partea elementului romanescu, carele nu le avuse cativa seculi nici o grija, oi curatu numai din lenea si nesciinti'a lor si prin ocolicismu. Armenii remasi in Moldov'a sunt si astadi armeni cu legea si natiunalitatea; din contra armenii trecuti de acolo in Transilvani'a mai anteu fusera catolisati, dupa aceea si maghiarisati toti. Bulgarii veniti in Ardélu inca fusera catolisati, apoi si maghiarisati.

Romani'a n'are nicairi nici o lege sugrumatóre de limbile altoru natiuni precum sunt legile ungurene decretate intre anii 1832 si pana la 1848, nici vei gasi, precum éra mai observaseramu candva, urma de „natio tolerata”, cá in Transilvani'a. Incatu pentru confesiuni éca ce tiene artic. 21 din constitiune:

„Libertatea consciintei este absoluta — Libertatea tuturor cultelor este garantata, intru catu inse celebratiunea lor nu aduce o atingere ordinii publice s'eu buneloru moraluri.”

Adauge aici, ca Carolu I. este romano-catolicu.

Éca cum se infunda si mintiunile oficiose, cá si celea neoficiose. De altmintrea deca lui „Sürgöny”-ii e frica de romanisarea ciangailor, face cá aceiasi se fin rechiamati din Moldov'a.

Comitete revolutionarie? Tieneti minte, ca denunciutul din „Sürgöny” intielege aici Atenelul si societatea cea noua infiintata pentru cultura poporului. Ei, bine, afe denunciutul, ca in Romani'a dupa art. 23 din constitut. „Invetiamentulu este liberu”, éra dupa art. 27 „Romanii au dreptulu a se asocia conformanduse legiloru care reguléza eesercitiulu acestui dreptu.” Este adeveratu ca multi romani ardeleni si banatieni siliti a emigra de aici din caus'a mai alesu a persecutiuni loru natiunale au dusu cu sinesi o amaratiune sufletesca ce nu se póte descrie; inse dintre ungarosecui au emigratu indoitu si intreitu atatia; ei, acestia incercara in adeveru statu la 1856, pre candu oativa fusesa spendiurati aici in Ardélu, catu si la 1861 si 1866 a turbura Romani'a si a trece dincóce armati; despre romanii emigrati nimicu de acestea nu vei potea adeveri.

De altmintrea este o neandita rusine si bajocura inferatóre pentru Ungari'a si Transilvani'a, ca din acestea tieri emigra cu sutele si cu miile in Romani'a cea defaimata, candu de acolo incóce nu se stramuta cu locuinti'a mai nimeni. Acesta e fapta stigatóre in faci'a lumii si prob'a cea mai stralucita, ca barbari'a luata intre intielesu juridicu este mai mare la noi decatu in principatele romanesci. Ci despre acesta mai pe largu in altu Nr. —

Brasiovu 28 Ian. Alaltaeri, pre candu puseseramu sub tescu Gazet'a se dejustitiã prin spendiurare lotrulu dela Gyergyo-Remete a nume Nagy Lajos, de 35 ani, tata la 5 copii pentru omorulu patratu lotresce. Se trage dintr'o familia cunoscuta de lotri, mosiulu si doi frati ai lui au avutu parte totu de furci si tatalu lui se afla pana adi in prinsóre la Gherl'a. De candu seversã faptele acele orimniale se facuse perdatu, inse mani'a lui Ddieu, care numai pana odata amana pedéps'a la cei blaste-mati, l'a datu in man'a gendarmiloru si a justitiei, dupa complicitii lui. Actulu inforatoriu s'a executatu cu tota iutiela si vérg'a judecatii a mantuitu pe cei onesti de unu lotru periculosu.

Rectificare.

In diurnalele publice si anume „Korunk“, „Idókta-nuja“, „Sionulu romanescu“ si póte si in altele, a esitu incunoscintiare: ca din cass'a publica s'aru fi asemnatu 200.000 fl. v. a. pentru edificarea unei beserici catedrale, resiedintiei episcopesci si pentru seminaru, pre sém'a diecesei gr. cat. de Gherlu; acést'a insciintiare fiindu nefundata, in interesulu adevéru — prin acésta se reduce la o fama ce nu are nici o basa fundata pe adevéru. —

Gherlu la 23 Ianuaru 1867.

Lazaru Huzá, not. cons.

P. S. Celelalte foi romane sunt rogata a primi in colónele sale acésta demintire.

Reginulu sasescu. Calatorindu a-ouma de mai multe zile, in 1/13 Ian. a. o. in templarea a voitu, cá se fiu in Reginu sasescu.

Una di insemnata a fostu ast'a din dóua privintie si mai antaiu, ca ne deschide calea spre unu anu nou, dar' misteriosu cá si cei trecuti, si pentru a dóua, ca tocma in diu'a aceea acoarcea fratii maghiari la Reginu, si tooma in ospetari'a, unde descalcoasera pentru de a subscrie o adresa lui Deák, in carea primindu tóte operatiunile acestuia de ale loru, se'i descopere usitatulu votu de incredere, multiamindoi pentru fatigiale aduse in interesulu nationalu maghiaru.

Ca asta ocaziune mi veni in minte culegerea de subscriptiuni la plenipotintiele menite pentru DD. Baritiu si Ratiu, pe care unii barbati, cari merita numirea de „. .“, pusera unu pondu atatu de periculosu, incatu nu'si crutiara osterzelele, a fauri si nesce investigatiuni contra unui comitetu din Blasiu, care inse numai in cererii malitiosi se aflá, si pentru cari subscriptiuni s'a facutu neplacut'a desbinare, ce ni-au impartasitu foile publice. Óre subscriptiunile, ce le fecera fratii maghiari la 1/13 Ian. 1867 in Reginu*) nu sunt mai pucinu momentóse cá celea pentru Baritiu si Ratiu? Judece on. publicu si cei competinti; eu mi-am tinentu numai de detoria a aduce asta impregiarare la cunosciint'a on. publicu, pentruca presupunu, ca inteligint'a din Reginu cu D. Protá Crisianu in frunte va tacé si astadata more consueto. —

Blasiu 14 Ian. P. T. DD. Abonati ai „Archivului“ se incunoscintieza, ca brosiur'a I a Archivului se va spedui inoia in decursulu septemanei venitórie, ér' causele intardiarei si scaimbarei in editiune se voru aflá totu in acea brosiura. — Editoriulu.

Blasiu 8/20 Ian. Despre adunarea unui comitetu nu póte fi vorba. Articulu Dluí Baritiu din Nr. 1 alu acestui anu, in care se descrie istori'a si fazele comitetulu nostru, e fórté bine nimeritu. Un'a numai asi fi doritu se nu fia remasu afara din acestu articulu. Comitetulu acela pe care l'au fostu organizatu conferint'a nóstra din an. 1861, ai carui capi erá archiereii si la care si mitropolitulu gr. resariténu si altii cá la unu comitetu ecisistente si cu valóre se provocara in timpú acesti mai própseti, tocma prin conferint'a nóstra fiindu' duratatea séu viét'a limitata numai pana'si va do-bendi natiunea drepturile nationale, este óresi-oum anticipative, cassatu si stersu si dupa an. 1863, candu natiunea prin lege sanotiunata de Maiestate S'a emancipata a si intratu cá natiune de sine statatóre in sistem'a natiuniloru regnicolare, mai multu intru adevéru comitetulu, pe carele unii vreu a calari si a'si justifica séu ascunde faptele antinationale, nici au mai trebuitu, nici au mai pututu ecisista séu avé ceva intielesu. Un. Baritiu se citésca bine la protocolulu siedintieloru conferintieloru nationale romanesci din 1861 pag. 12 in fine, se caute si in originalulu scrisu, pentruca unu ecsemplariu subscriu de membrii se afla la densulu si va vedé, ca este precum dicem noi, ca barbati permanenti au fostu dati langa archierei numai „pana candu natiunea romana íei va castiga dreptulu seu de natiune politica.“

Si in aceea inca voimu a chiarifioa pe dn. Baritiu, precum ca in Blasiu s'ar fi facutu vre-unu comitetu nationale, séu ca numai cercare se se fia facutu in acésta privintia, e numai o calamnia si scornitura vrasmasiésca. Dara dlui pre catu amu intielesu pe acelea timpuri nu erá in patria, éra déca s'a réntorsu se vede ca a fostu insielatu si elu in acestu punctu prin ne-

*) Si mai deunadi in cerculu Vingardului, unde 1863/4 erá alesu deputatu D. dir. Gavrilu Munteanu. — R.

numeratele mintiuni puse in oerculatiune spre la insiela pe tóta lumea.

Blasiu 17/5 Ian. Memorandulu ce s'a substernutu la Maiestate numai astadi ilu primiramu. Suntemu cu elu fórté indestatulati; intru adevéru este prea bine lucratu. Pentru ostentéla si devotamentulu cu care au implinitu cei doi tramiei dorintiele nóstre ale totororu, le vomu aduce multiamit'a cea mai sincera. (Celelalte nu sunt de publicatu. . . Red.)

Blasiu adunarea St. Ioane 6 1867.

Pré stimata Domnule Redactoru!

Cu ocaziunea, candu se sculase „Telegr.“ si alarmase lumea, ca in Blasiu ar fi existendu si lucrandu comitete si cluburi secrete turburatórie de pacea publica, subscriulu, carele in a-oelea alarmari eramu numitu cu numele, pentru indreptarea opiniiei publice, me incercasemu cu nesce asemenari naturali cá arguminte „ad hominem“ se aratu, ca „Telegrafulu rom.“ se afla in ratacire; resunetulu inse ce'lu dede in Nr. mai deaprópe alu „Tel.“ unu N. la acea incercóare, m'a convinsu minteni, ca nu e consultu a mai face vorba — si de acea a urmatu, ca la tóte scrierile si espectorarile ulterióre ale Telegrafulu amu tacutu ori catu m'au si ne au atinsu deaprópe. De aci a urmatu, ca déca Tel. Rom. a strigatu in lumea mare de repetite ori, ca in conferint'a barbatiloru dela Alb'a Iulia s'a intemplatulu cointielegere unanima, din parte-mi de si sciamu lucrulu altmintrea — am tacutu; pentruca se nu dau la golu unele slabitiuni si mai alesu se nu descoperu secretulu familiarie, pentruca se nu dau cauza la plánsori, de cari vedu in Tel. Rom. Nr. din 1 Ian. a c.; la tóte provocarile facute deadreptulu si nu deadreptulu am tacutu.

Acum inse Tel. Rom. in Nr. seu din 1 Ian. me íea dupe nume si 'mi spune, catu su de schimbatiou in parerile mele politice; adauge, ca din cele ce a vedutu pre mine in urm'a conferintiei dela Belgradu n'a potutu conchide la aceea: ca mie se mi se fi intemplatulu ceva neplacutu in conferint'a si continua din contra, ca eramu de totu „incantatu“ de mersulu luorari-loru nationali atatu in diet'a dela Clusiu catu si acum in conferint'a dela Alb'a Iulia.

Incatu se tiene de descoperirea „T.“, ca eu miasi fi schimbatu ideele politice nationale deocamdata observesu atata; ca chiaru si candu ar sta aertiunea lui, in atare oasu, nu e nimicu desclinitu si interesantu neci pentru mine si cu atata mai pucinu pentru natiune, si au mitu nu, ca ci mie inca cá unui micu, tineru si ne expertu, mi s'ar fi intemplatulu acea ce se templa adese ori ómeniloru mari si incaruntiti in esperientia; nu mi ar detrage nemica, ca ci s'ar presupune, ca scriitorii Tel. aru fi inventatu nesce idei, cari m'aru fi convinsu si pre mine despre bunatatea loru si apoi proverbialu suna: „Sapientis est mutare consilium in melius“. — Cu atatu mai pucinu deróga natiunei, ca ci nici am fostu vreodata omu de autoritate si pusetiune publica nationale, si neci am primitu canduva vreunu mandatu nationale, care se fi patimutu din ceva schimbatiou a mea. — E invederatu dara, ca pucinu face la lucru, déca eu mi-am schimbatu ideele ori nu. — Cu tóte aceste inse de si din parte-mi me simtiu pucinu, descoperu Tel., ca neci odata, de órace din vorbele si scrierile mele publice si private — din cari credu, ca singuru potiu fi judecatu; — cu respectu la caus'a nóstra particulare nationale nici cu tésculu nu va poté se stóroca cineva altu intielesu, deoatu acoi'a, ca eu antaniu am strigatu dupa congressu nationalu, in care se'si croiésca natiunea calea; si apoi déca altii nu l'au aprobatu si n'au fostu pentru elu si asia din parte-mi vedendu ca vorbesou indesiatu, — am tacutu, urméza, ca mi am schimbatu ideele? — A dou'a am strigatu in continuu si mai alesu candu mi s'a datu ocaziune, cá pentru castigarea congressulu, ori déca acéla nu'lu vréu, pentru ori si ce miscare in caus'a nationale — dupa parerea mea in estremu periclitata — se pasiesca barbati competenti, cari s'au indatiunatu a fi in fruntea causei nationale si dupa ce am creditu, ca tacu . . . am facutu cu toti si apelu la barbati intieleginti ai natiunei. Urméza dar' de aci schimbati de idei politice si nationali?

Se vedemu inse, cum m'a incantatu pre mine mersulu causei nationale in diet'a dela Clusiu si in conferint'a dela Alb'a Iulia si si dupa aceea?

Cumca facia cu diet'a dela Clusiu si cu

alegerile pentru ea si cea dela Pest'a, — eu totu-deuna am fostu pentru pasivitate absoluta, asi poté se me provoou la multe marturii, la barbati insemnati din loculu, unde locuiescu, la corespondintie private si scrisori comitive de articli la Gazet'a Transilvaniei si inca la unii barbati de pusetiune inalta de pre la Clusiu si Alb'a Iulia; n'am inse lipsa de a'mi face apologia, ca ci am observatu ca de ar avé chiaru si dreptu Tel. pucinu contribue la lucru persón'a mea.

Adauge inse Telegr., ca pre mine nu numai ca n'a vedutu semne, ca mi s'ar fi intemplatulu ceva in conferint'a din Alb'a Iulia; ci ca din contra asi fi fostu de totu incantatu atatu de diet'a dela Clusiu, oatu si acum de speciala misiune ce o ar fi fostu capatatu Esc. S'a metr. Si agun'a. La aceste dóue inse cá resunsu, si pentruca Tel. se nu mi pórté indoiéla, ca ce mi s'ar fi intemplatulu si pentruca se védia si din publicu acoi'a cari se intereséza, te rogu Dle Redactoru, se publici aici in continuu protocolulu conferintiei dela Alb'a Iulia, care ti l'am fostu comunicatu mai nainte, numai pentru cunosciint'a privata, cá se sci Dta, cum au decursu acolo locurile, pe care íuse acuma mi'lu stórcé dubietatea, in carea se afla Telegr. despre conferint'a dela Alb'a Iulia. Éca urméza:

„Blasiu, 23. Decembre 1866.

Pré stimata Domnule!

In scrisorea-ti prea stimata cu dtu. 16/12 doresci, seti dau o deslusire, cá unulu ce dia intemplare asia dicundu fui si eu membru alu asia numitei conferintie nationali, tiente in Alb'a Iulia dupa finitulu siedintiei din urma din acestu anu, a asociatiunei literarie romane, despre acea, déca metropolitulu gr. orientale Br. de Siaguna a fostu in adevéru si prin cointielegerea acéiai conferintie — insarcinatu a duce la maiestate memorandulu in caus'a nationale romana?

La acésta provocare — pentru cá nu cumva se preocupu pre cineva — nu mi dau judecat'a si dechiaratiunea nici intr'a parte; — fora me indestatulésca a insirá in urmatoriele decursulu pertractariloru a tóta conferint'a in modu pre oatu se póte mentei umaue mai esactu; — pentru cá din cuprinsulu acelu atatu prea stimata Dnia t'a, catu si altii, cari din intemplare ati lege acésta descriere, se ve formati insive judecata. — Si éta decursulu pertractariloru in forma de

Protocolu: Subscriulu invitatu la finea siedintiei din urma a asociatiunei spre a me abate in scól'a comunale gr. orientale din Alb'a Iulia, pentru cá se fiu de facia la un'a conferintia in caus'a nationale, despre care erám avisatu si mai înainte; — intrandu in numit'a scóla diupreana cu d. Dr. Ratiu care me invitá, am aflatu in laintru pre escelentiele S'ale ambii Metropoliti — Siolutiu si Siagun'a — si pre escelentia S'a Pres. Pop. pre d. Dr. Maioru si Dr. Hodosiu, Arone Densosianu si precatu sciu si P. O. D. Prot. Balintu si D. Nicola, si pre Dnii. Prot. Ioane Rusu dela Sibiu si din Alb'a Iulia. — Din acestia oati ne aflamu, in ainte de a se incepe pertractarile, esira afora ambii Protopopi, — si numai de catu luá cuventulu Dr. Ratiu spunendu scopulu conferintie, care dupa parerea lui ar' fi consultarea si statorirea de a tramete o deputatiune la Maiestate, cu rogarea: cá in remuneratiunea sinceritatiei natiunei romane Maiestatea S'a Imperatulu se se indure a ne aperá autonomi'a patriei si drepturile nationale, in contra atacuriloru dietei din Pest'a.

Metropolitulu Siolutiu vede intru adevéru periclitata si autonomi'a Transilvaniei si drepturile nationale, nu vede inse nece de catu — cu cale — trameterea unei deputatiuni nationali la imperatulu, — si acésta de o parte, caci, precum crede, incetandu si activitatea comitetulu si si a congressulu nationalu, nu s'ar mai poté compune asia deputatiune, carea se póta dice, ca e productulu vointiei natiunei; — parte si de aceea, caci imperatulu in impregiarari dubióse, in cari se afla statulu nici cá se póte prevedé sean presupune, cá vá primi atare Deputatiune.

Metropolitulu Siagun'a luandu cuventulu constata si espuze din impregiarari confusiunea in care se afla statulu peste totu si imperatulu facia cu diet'a din Pest'a si nu prevedé nici densulu nece unu succesu dela o deputatiune, ci e de parere cá cu regimulu se nu ne instrainamu — si de acea de o camdata ar' fi de parere, cá se se tramita la Vien'a vre unu barbatu ori doi de incredere in forma de agenti, cari se

conferența cu regimul și cu diversele partide, și după împregiurări se înscienteză, ca ce ar fi de făcut?

Dr. Hodosiu vede în Asia ceva, ce propune Metr. Siaguna, spionajul și jocul de rolă necuvenite națiunii române acum libere și egal în dreptăți.

Dr. Maior a aprobat parerea lui Dr. Hodosiu nu voiesce, că națiunea română se mai amble cuierinduse pe la ușile mai marilor, și e de părere, că netrecutu se merge Deputațiunea în formă sa la imperatul sub cuventul justu, căci deca națiunea română a fost totu de a ună credințioasă și a ascultat într-o tôte pre imperatul, acum Maiestatea S'ă imperatul și regimul nu potu se denega națiunii române eopresiunea justelor sale dorințe.

Presedintele Popu în deduceri mai lungi încă e de o părere cu metropolitii, că deputațiunea nu pôte se aiba efectul, foră e de părere ca ar trebui se merge și se duca unu feliu de memorandum în cauză națională ambii metropolitii că demnitari mai mari ai națiunii, și mai alesu că consiliari de stat.

Metropolitul Siolutiu, de și e de părere, că mandatarii metropolitilor de capi ai congresului naționalu a încetat, totuși ar vedé și densulu cu cale că se merge metropolitii că consiliari de stat și se descopere Imperatul dorințele națiunii, de oatu din parte și descoperindu, ca totdeauna a fostu promptu a face ostenele și sacrificia în cauză națională, acum escusa, ca betranetiele și sanatatea-i strâncitnata nu mai concedu a merge cele Asia lungă; foră din partesii promite pentru oeli ce voru merge ajutoriu în bani pentru spese de călătorie.

Dr. Bobu totuși crede că vâ fi mai bene se merge metropolitii și spre usurarea greutăților ce pôte se obțina prin Vienă propune, se-si aléga nesce amanuensii din barbatii mai apti ai națiunii, precum pre Baritiu, Dr. Ratiu, Dr. Hodosiu ori alti ceneva.

Metrop. Siaguna n'are prospectu de nece unu succes favoritoriu, și-o repetesce de nou, ca nu vase se opuna intențiilor regimului, căci pene acum au ținutu totu cu același, — și acésta cu atatu mai pucinu, cu catu ca ohiaru și din cuventele imperatului ar fi întielesu însuși în persona, că deca unguirii voru face concesii, atunci și dînsilor li se voru face, adeca ca precum dice escelentia s'ă — vomu fi foră mila sacrificii. — La ce în Asia împregiurări dice, ca elu nu se pôte espune, căci nare Papa la spate, — și mai continuă, ca națiunea dealtmintrelea n'oi ca i are grigiă, ca barbatii ei ilu va tema adese în publicu și privatu, — și numai candu sunt de a se învinge greutăți, candu e de a merge la imperatul și de a eluptă cauze momentose, se întorc și lu rōga se merge, se și dogorésca nasulu pre la imperatul și pre la regimul. — Se înscenă aci de curiositate incidentulu: ca la cuvintele metropolitului Siaguna „se întorce și lu rōga etc. întreieptandu Dr. Bobu cuvintele: „dă ne rogamu.“ Metropolitulu Siaguna aieptanduse furiosu catra întreieptantele a echiamatu! „mîhîtî R . . . ihr mîhîtî mir . . . mai multu nu voi fi nebunulu vostru, ci me voi nită pre ce spendesu, căci neuniatii miei mi dieu talhariu și mancatoriu și mi arunca, ca iam storsu, și predatu, pre candu eu miam manatu 200.000 fr. ereditate parentiescă cu densii, la ce reflectandu Dr. Bobu ca neuniatii domniei sale n'au ce se lu facu talhariu, ci pentru cate leau facutu în Biserica lu-potu avé de santu, — metropolitulu Siaguna continua, ca astmodu fiindu constrinsu a crutia spesele și a vedé unde da banii, elu încă nu pôte merge.

Dupa incidentulu acésta oam infocatu cere cuventulu în tonu mai moderatu Dr. Hodosiu și, roganduse ôre cum, propune, că totuși se merge metropolitii și se duca unu memorandum la imperatul în cauză națională, că unii cari la tōta întemplantarea au fostu și sunt capi naționali și că atari sunt considerati chiaru și la Maiestate.

Metropolitulu Siaguna întrevorbesce căm aceste: E' da voi nu ne recunosceți și îmbraciosiandu pre Hodosiu lu saruta.

Dr. Ratiu urgitéza, se se statorésca dară ceva și se nu remana deputațiunea, fia sub ori și ce firma.

Dr. Bobu repetesce de nou, ca ar fi consultu se merge metropolitii și sesi id ajutoria langă sene, și acésta se se întemple chiaru și de nu ar avé acum deputațiunea nici unu succesu, pentru că, nu cumva venindu preste noi

ministeriulu ungurescu, noi se nu ne fimu nici dechiaratu bateru, ca ce dorimu?

Acésta parere o motivéza Dr. Ratiu și Dr. Maioru.

În urm'a acestora metrop. Siaguna se dechiară, că deca e numai a se duce unu memorandum la imperatul în ori și ce casu, atunci Elu se rezolvă a merge cu memorandumul, înse sub aceste condițiuni: că memorandumul se fia Asia facutu, în catu sei placa lui, și se nu vate me nici pre imperatul nici pre regimul, și cu carele se nu și castige nici siesi nici națiunii probozala, și a dōua, că cu atare memorandum se merge numai Esclentia S'ă singuru la imperatul. — La ce tacundu cu totii, ér Esclentia s'ă metrop. Siaguna punendu man'a pre chias și di cundu „Asia vreau eu“, foră de a se mai audi alta, esi afara Esclentia S'ă Siaguna și apoi cesti alalti și anumitu în frunte Esclentiele sale metr. Siolutiu și presedintele Popu.

Acum punenduse în calésca Esclentia S'ă Presedintele Popu și D. Dr. Maioru, ér Esclentiele S'ale metropolitii departanduse pedestri catra otelu la prandiu, Dr. Hodosiu și Dr. Ratiu stau în drumu însintea scolei și frecandusi manile disugustate schimba cuventu. Dr. Bobu apropianduse de dînsii întreba: Nō ce diceti? în ce sta lucrulu? încredetive metropolitulu Siaguna?

La acestea Dr. Ratiu cam esacubat u proruppe în cuvente de indignatiune dicundu, ca . . . Densulu Ratiu mai multu nu se mai mesteca în nimica. Dr. Bobu, continua ca de elu încă pucinu se ținé, deca e Asia tréb'a și apoi de metropolitii, cari acum sunt aprōpe de grōpa cu atatu mai pucinu, mai alesu de Siaguna, care și de altmintrelea e —; de unde vede, ca e luorulu mai cu cale a dá de o parte tōte esacobarile și a merge cu metropolitii la prandiu, spre o cointelegere mai detaliata și mai cōspondiatōria, — ceea ce crede pentru Dr. Ratiu și Hodosiu cu atatu mai de lipă, ca-ci eli au familia.

Dr. Ratiu se dechiară de nou, ca cu Siaguna nu vrea se mai aiba nimica, ér Dr. Hodosiu provoca pre Dr. Bobu, ca deca nu mai merge cu metropolitii la prandiu, unde eli nici voiescu nici potu se merge, se vedea se se mai întelnésca cu dînsii dupa prandiu. — Cu cari pre catu-mi e cunoscutu s'au finitu cuventele cele din urma ale ômenilor dela conferintia, ca-oe cu acea ocaziune în catu scie subscrisulu mai multe conferiri în cauză națională nu s'au mai facutu. —

Dr. Ioane Bobu, profesore.

Despre faimos'a ne'nvoielă din Septembrie dela Alb'a Carolina marturisira pana acum în publicu dñii Dr. Ios. Hodosiu, Densusianu amploiatu, Dr. Bobu profesore spuandă curatu că unii cari au fostu de facia, cumca acolo nu s'ă potutu midiloci nici unu felu de învoielă și ca cei adunati s'au despartitu machniti. Cu tōte acestea totu se mai afla cate unu omu, carele totu mai are fruntea de a repeti mintiun'a, că și cum cei adunati acolo fara mēsa și scanele asié dicendu într'unu pitioru, s'aru fi cointielesu între sine. Ei bine, mai éta încă doi martori în contra aceluiași neadeveru latitu cu o cerbicia curatu rusésca. Escel. Sa D. mitropolitulu Alecsandru St. Siolutiu în scrișorea sa a dōua din 31/19 Dec. 1866 adresata Esc. Sale Dlui mitropolitulu Andreiu br. de Siaguna spune si marturisesce érasu în termini categorici, ca în A. Carolina nu s'ă potutu midiloci nici unu felu de cointelegere, ci ca toti s'au departatu machniti, pentruca nici unulu nu a voit u a primi condițiunile puse de Esc. Sa D. mitropolitulu Siaguna.

În tocma asié marturisesce și dn. Dr. I. Ratiu în dōua scrisori ale sale, despre care înse de altmintre se scie fōrte bine, ca deca ar fi urmatu vreo întelegere la A. Carolina, dsa nicidecum n'ar fi luat u asupra si cunoscut'a misiune.

Despre dn. Dr. P. Vasiciu nu este adeveratu, ca ar fi luat u parte la acea conferintia fōrte machnita, pentruca de și s'ă sciutu a fi membru alu fostulu comitetu, înse nu l'a chiamatu nimeni. Cine nu ne crede noua se'lu întreba pe Dsa, se întrebe înse în ordine pe toti acei numiti că partasi ai conferintiei și toti voru spune ca nu s'au potutu cointielege și ca s'au despartitu machniti, éra unii pôte ca voru și reflecta, cumca 9 séu 10 insi nici ca avea vreun u dreptu a decide ceva în numele națiunii.

Petrosiani 13/1 Ian. 1867.

(Capetu.)

Diet'a din 1865 dela Clusiu, acésta fiindu convocata, numai pentru maretulu actu de încoronare a bunulu nostru monarchu, pentru alu carui omagiu, lealitate și credința neclatita, și luara parte romani nostri, éra nicidecum oă se se lae în desbateri pentru „unia“ — do vada la acésta numeroșele proteste ale romanilor din tōte cercurile electorale ale Transilvaniei.

Mai încolo, fiindu aceea dieta convocata pre bas'a unei legi electorale de sistem'a feudalistico-aristocratică, după alu carei sensu ei potere, romanulu asié dicundu fū cu totulu eschisu, prin urmare aceea, facie cu conclusulu națiunii din campulu libert. — e nelegala, ne fiindu noi în tr'ens'a reprezentati după principiulu dreptatii și au egalității și după contribuțiunea de bani și de sange. Asié dară neci ca a avutu dreptu, și neci ca a potutu lua la desbatere cauză „uniunii“. — „Kurz und gut“ luorile națiunii române și ale tierii s'au sistatu cu închiderea dietei din 1863/4, acolo am încetat, și de acolo éra vremu se pornim. Noi voim se plecamu dela Sibiu la tronul și Maiestate, éra nu dela Clusiu manati din dreptu că oile — la tergu la Pest'a.

Éra popii cei mari în daru se încerca a ni duce că pre unu mielusielu spre junghiere, jertfa uniunii maghiare; pentruca romanulu astadi nu'si mai léga cauză sa santa națională de barb'a unor'a popii (bine se fia întielesu, ca eu numai pre aceia popii îi cugetu, pre carii îi cunōce și întreg'a națiune, ca catu tragu ei la cumpana), carea se sucescu după ventu; și mai alesu de a acelor'a carii și în 1848, că si de atunci încōce, pana în prezentu, au datu destulu de chiere dovedi despre portarea lor u cea națională. —

Romanulu 'si concede cauză sa acelor'u ômeni, în carii are încredere deplina și pentru carii s'au și datu din mai multe parti ale Transilvaniei plenipotentii, cari înse dorere prin egoismu se nemicira (?? Red.); ceea ce mai cu mare energia au trebuitu facutu din partea romanilor și înca în totu Ardélulu, spre a se tramite o deputatiune la Mai. S'ă c. r. apost. pentru împedecarea uniunii, — că nu mane poimane se nia fia imputatu, ca: „tacundu ni am învoitu“. — (Vedi Nr. 1. Red.)

Acestu feliu de ômeni, cari luara împreuna pentru uniune, — și nu în contra ei; — aceia calca juramentulu pusu în campulu libertatii de întreg'a națiune, profanéza santulu sange alu acelor'u martiri, cari au caditu jertfa luptanduse pentru autonomia, națiune și tron; — acestu feliu de ômeni sunt nisce pigmei, cari nu numai se facu tradatori și venditori de patria, ci chiaru — ucigatori de mama (națiune).

Uniunea Ardélului cu Ungari'a nu o potu face celea 3 parti din 10 ale locuitorilor Transilvaniei, adica unguirii; — neci cei patru edica Boér János — Hosszu Jozsi, dar' neci ablegati de romani, cari s'au alesu în contra vointiei române prin cortegieri, terorismu, séu alte înfluintie ale deregatoriilor politice, și cari au și alergatu la Pest'a, spre asi vinde totu ce au — chiaru și esistintia lor. Romani din cercurile electorale respective de 'si cunoscu chiamarea si numele seu, precum si spiritulu presentu, si de nu sunt u servili . . séu poltroni, voru sci aspri mandatulu datu la ablegatii romani, cari preste voi'a poporului romanu au și alergatu la Pest'a cea frumōsa, spre a cocheta cu superb'a nimfa din Asia — ce se numesce „maghiara“ — pentruca, densii oă ardeleni n'au la diet'a din Pest'a neci o afacere, decatu singuru și numai de a lua parte la actulu de încoronare, fiinduca romanulu ardélenu numai din acelu motivu a si luat u parte la alegerile din 1865 și neci ca vré a remané în dreptulu bra-viloru oroti, și a altor'u naționalitati, într'u apararea naționalitatii și autonomiei sale.

„Uniunea“ se pôte face numai prin învoirea întregii tieri, éra nu prin 3 din 10 parti ale locuitorilor ei; — și éra prin vōiea Maiestatii Sale imperatului.

Prin învoirea întregii tieri nu se va face, pentruca națiunea română carea face 7 din 10 parti ale poporatiunii, se ținé strinsu de conclusulu și juramentulu din campulu libertatii, și nu voiesce a'si vinde esistintia sa și a se sinuicide.

Maiestatea S'ă nu o va face, pentruca fiindu unu parinte bunu, dreptu și înduratu poșōre-lor u sale celoru credințioșe, nu le va jertfi pre

acestea pofta de domnie și supremației maghiare, oareă joacă „vabanque“, pentru că Maiestatea S'ă scie foarte bine, că în 1848 cum cauză uniunii a prefăcut țiera în una teatru de rebelu civilu; și scie și acea, că ce pôte Austria se aștepte dela unu ministeriu unghurescu independentu, cum fù celu din 1848. Apoi auspiciile din Pest'a cu ocaziunea apropierei lui Kossuth, Klapka și Türr în an. tr. de Ungaria, încă sunt cunoscute tuturor și sunt fapte dovedite, cea ce alte popora de sub sceptru Austriei nu au făcutu neiodată, cu atata mai puțin romanulu, pre carele inimizii lui se nezuescu alu în negri înainte tronulu cu gravitari în afara, cu Dacoromanismu și alte barfele. Paserea pre pene se cunoște și omulu din fapte.

Plugarulu C. G. Colini.

UNGARIA. Pest'a 24 Ian. Pe aici se credea, că modificările legii de întregirea armatei se voru sistă și se voru propune în parlamentele dualistice spre primire constituțională, înse se însielara. — C. Andrásy e înscrisu ministru presied., alții încă mai figurăza pre list'a crizei ministeriului, pre oandă de alta parte se asigură, că Sennyey va remanê pe lungă Maiestate, ér' c. Mailath va deveni jude curiei, ceea ce ar fi de prisos, deca ar fi se fia ministeriulu justitiei. Comisiunea de 67 e gat'a cu operatulu de invoice și luni eră se tiena ședintie plenarie. —

AUSTRIA INFER. Vien'a 23 Ian. n. Petitiunea până acum o au reprodușu în estras și premitiendu introduceri comentărie diariile „Presse“, „Vaterland“ și „Zukunft“. Acestea au pledatu pre langă petitiune. Era „Debatte“ și „Wanderer“ încă au memoratu câte ceva despre ea, înse s'au nevoitu a'i deprime valôrea, mai cu sama pentru nesubscrierea mitropolitulu gr. resariteu și preste totu a întortocă lucrulu.

Despre „Albin'a“ romanésca e de ajuns a reflecta numai atata, că ea îndată ce primi unu exemplariu romanescu din petitiune, o și publică întrêga cu totu ce se mai vediu adăușu spre informarea publiculu. Mai departe acei carii voru fi cititu „Albin'a“ câteva luni din urma cu luare aminte voru fi observatu, cumcă acestu diariu se interesăza tare de nestirbat'a pastrare a Transilvaniei autonôme și a legiloru dietale din 1863/4, pentru că presimte și pricepe că ce sôrte tristă ar ajunge pe romani, deca s'ar trage de sub pitiôrele lor și că și acestu terenu legalu de și angustă, înse de o valôre nemarginită. Eca cum trebuie se ougete totu romanulu adevăratu.

Vien'a 24 Ian. nou. . . . Asi putê dice, că după ce petitiunea romanésca se publică catu întrêga, catu în estras în atatea diariile din țierile austriace, coprinsulu ei este acum cunoscutu la unu milionu de concetățeni tocma pre candă multi credea, că romanii transilvani aru fi înfriciti și amuțiti cu totulu. Substerneră și publicarea petitiunii a fostu turnare de apă ghiatășă mai alesu pentru aceia, carii credea, că romanii sunt nise prosti, pe carii n'ai se'i mai întrebă de nimicu. Dela publicarea petitiunii am auditu dela mai multi, că ei au scuitu lucrulu altmintre, oă după caderea lui Schmerling cineva promise la locurile înalte, cumcă deca s'ar cere, că Ardélulu se fia sacrificatu Ungariei în interesulu monarchiei, atunci se va midiloci pe usioru, că valachii se se supăa întră tôte vointii unuia. Acum aceia vedindu că nu depinde numai dela unulu s'eu doi, se mira și — hino illae furiae. Combinandu aceste cu faptele întemperate, ne putem convinge pe deplin despre ceea ce așteptă și pe romani și pe Transilvania, deca mai multi fii ai se'i nu'si înaltă érași vocea lor. Se pôte și asié că se cadia, dară încă voru cadea cu onôre, éra nu că nise ticalosi. Eu înse nu mai pociu crede că romanii se cadia pentru totodéuna. Numai acésta nu se mai pôte.

Tribunalulu supremu încă a mersu în jos în umărea intrigelor unghuresci și prin acésta s'ă făcutu o spărtura în legile din 1863/4. Romanii au perdutu foarte multu prin asediarea acelu tribunalu în Clusiu. În midiloculu boierimii cerbicioșe membrii lui trebuie se aiba unu caracteru tare că diamantulu, pentru că se resiste la totu felulu de intrige. —

— Cu resoluțiunea din 16 Dec. an. tr. de-

numi Mai. S'ă pe c. Trauttmansdorff de solu și ministru plenipotentiatu în Monachiu (München); pre Aloisiu br. de Kübeck că solu extraordinariu și min. plen. la curtea regelui Italiei; pre camerariulu c. Lud. Paar în asemenê calitate la curtea daneșă și c. Bochnslav Chotek întocma la cabinetulu regelui de Württembergă, ér' c. Gustavu Kálnoky se denumă consiliariu onorariu de legatiune.

— Min. de fin. c. Larisch la propri'a ro-gare primi demisiunea din postu, daruinduse marea cruce a ord. Leopoldinu, că semnu de recunoșcintă pentru servitiu. Subsecretariulu de statu Carolu br. de Becke e însărcinatu cu conducerea min. de finantia.

— O afera. Diurnalele italiene desori-sera o afera întemplată în apele dalmatine la portulu Lesina că unu actu de vatemare a pavilonulu italianu pretenduse, că austriacii au desiertatu tonuri asupra vaporulu de rebelu italianu „formidabile“ și pretinsera a se cere satisfacțiune dela Austria, cum se întemplă și cu Turci'a în cauză cu vaporulu principe „Tomasso“, înse din repôrte deadreptulu dela Lesina se constată, că vaporulu italianu nu redicase flamur'a și din acea cauză se desiertă din partea austriacilor o puscatură în dosulu corabiei, ér' vedinduse după aceea, oă vaporulu e italianu, n'ă mai continuatu cu puscaturile. Unu oficeru din fregat'a italiana se tramisă la Ragusa la gen. comandante spre a și aduce înainte vatemarea, ce se făc. Comandantulu învitat fregat'a în portulu austriacu făcându atentu pre oficeriu, că numai din lips'a arboririi pavilonulu s'ă întemplată acésta afera. Cu buna s'ema se va face interpelare în parlamentulu italianu și de acolo se va vedé mai apriatu vatemarea pavilonulu s'eu erôrea comisa cu consecințele ei.

— În privinț'a senat. extraordinariu s'ă domolitu în catuva intiel'a germanilor și a legu candidati pentru dieta. Ei se invoiescu acum și cu tramiterea la senat. extraordinariu, fiinduș tocma și compunerea lui după esplicarea, ce o dede în publicu min. Beust, e faptalumiute în conformitate cu constituțiunea din Fauro, numai oatu numirea de extraordinariu se vede la parere a fi o abatere dela calea constituțională, care acuma dieu că nu mai e vergura neoi într'o provincie în Austria, fiinduca man'a octroirilor și reoctroirilor s'ă reversatu din abundenț'a preste continuitățile de dreptu constituționalu, chiar și preste celu pretinsu alu Ungariei pe carelu octroase sil'a revoluțiunei din 1848 cu eschiderea factoriloru competiți și îndreptătiți. —

Craiova 17/5 Ian. — După informațiunile mai noue, cetățanii de aici într'adinsu au alesu mai totu aristocrati la consiliulu municipal, fiinduca au de a scôte multi bani dela orasiu pentru speșele comunali, pentru că d. e. numai guardi'a națională costă pe orasiu prestă 70 mii de lei. Pentru acoperirea acestor speșe trebuie se facă creațiuni noue de venituri, prin imoșite noue. Asiadaru au bagatu în consiliu aristocrati și încă pre unii din cei mari, precum sunt d. e. DD. Glogovanu, Bengescu s. a., pentru că se vedă și dloru cum se pôrta sarcin'a administrării unei comune mare cum este și Craiova, în timpuri cam vitrege; se'i bage și dloru degetele în spuza spre a scôte castane. Se nu strige și ei și publiculu totu numai asupra liberaliloru, deca se voru vedé îngreunati prin imoșite oneroșe. Dară la aceea nu s'ă așteptatu nimene că tocmai d. Const. N. Otetelisianu (nepotulu Benescuului) se intrunésca majoritatea voturilor și astfelu diosulu se fia întaritu de catra guvernulu că primariu alu comune.

Onorile militari făcute de oatra ostășimeș cesaro-regia austriacă din garnisôn'a dela Brasiovu, la înmormentarea dlui Dim. Budisteanu capitanu pensiunatu din armat'a Romaniei, au făcutu o bună impresiune la camaradii de arme din garnisôn'a de aici.

Luni la 21/9 Ian. va fi alegerea celor doi deputati ai urbei nôștre pentru adunarea legislativă, oari nu într'unisera la antai'a alegere majoritate de voturi.

Cronica estera.

— În Romani'a camer'a se ocupa cu debatarile bugetulu și împrumutulu, în cari mai facu partitile și câte ceva politică, și pe lungă diverse propuneri și interpelatiuni, veduramu publicatu și proiectulu pentru asediarea unei sisteme monetarie și pentru fabricarea unei monete naționale. Domnulu are intențiunea de a mai calatori prin Moldov'a.

— În cauză orientulu negociațiunile mai decurgu între Franț'a și Austri'a împartășinduse și celorlalte puteri; până acum înse precum panescu tôte la demolirea spiritelor prin midilocirea diplomatică. Diurnalele Rusiei înse, anumitu diurnalulu de Petersburg a început a sufla în bucină rebelicu, vorbindu despre proclamarea unui rebelu religioș și despre complenirea opului crutiței orientale; ér' „Spener. Ztg.“ repôrta din Petersburg, că Rusi'a er vré că se se formese în orientu 3 imperii, unulu bulgaru sub marele duce rusu Constantinu, alu doilea bosniacu sub unu archiduce austriacu și alu treilea unu imperiu romanescu sub Carolu. Cine împarte parte-si face, înse puterile occidentulu nu voru concede Rusiei neoi odată jocu în orientu, chiar și candă s'ar încinge unu rebelu regeionariu provocatu de Rusi'a. —

— În Candia depuseră insurgenții armele și multi se straportară la Greci'a; alții mai credu în susținere. —

Nr. 29,324/1866.

2-3

Publicare de concursu.

La postul unu fisicu comitatense cu salariu anualu de 500 fl. v. a. în comitatulu Huniadoriei devenitu vacantu, prin acésta se escrie concursu, era competiții pentru postul acesta au de a asterne suplicele loră cuviintiosu instruate la oficiatul comitatense în Déva până în 15 Martiu a. c.

Clusiu în 7 Ianuaru 1867.

Dela Guvernulu Regescu Transilvanu.

Publicare.

Obiectele dela espusețiunea din an. 1862 din Brasiovu daruite Asociațiune transilvane, 124 bucati de arte fapte, manufapte etc., care remasesera nevendute, se voru vinde la licitațiune în Dumineca viitoare 22 Ian. a. c. la 2 ore după prandiu.

Tutu atunci se voru mai vinde:

a) Actele privitoare la trdirea și înființarea Asociațiunei legate — — — bucati 440.

b) Statutele Asociațiunei — — — 25.

Brasiovu în 14/26 Ianuaru 1867.

Comisiunea pretiuitoare.

Spre orientare.

Ioane Capacina cordonariu, pantofariu seu ciobotariu, mutânduși locuinț'a din Scheiu, face cunoscutu onoratiiloru sei musterii și conșatiunali, cumcă se află cu locuinț'a în cas'a Nr. 315 vis à vis cu redutululu. Totuodată și recomanda produsele maniloru sale tuturor, cari dorescu a purtă incaltămente după gustu, placere și comoditate și de calitatea cea mai bună. 2-2

J. B. Misselbacher et filii in Sibiu

și recomanda depozitele loră de torturi de bumbacu, albe și colorite (vapsite) rosii și venetu unei favorabile caurtari. Vendiarea se face en gros (ou redicat'a) et en detail în piat'a mare Nr. 327. 2-2

Cursurile la burșă în 29 Ian. 1867 sta asiă:

Galbini imperatesci	—	—	6 fl. 21 cr. v.
Augsburg	—	—	130 „ — „
London	—	—	131 „ 10 „
Împrumutulu naționalu	—	—	59 „ 40 „
Obligațiile metalice vechi de 5 %	—	—	64 „ 30 „
Actiile banculu	—	—	730 „ — „
„ creditulu	—	—	167 „ 10 „

Obligațiile desarcinării pamentulu în 25. Ian. 1867:

Bani 67 — — Marfa 68 —